

NORAKSTS

Lieta Nr.124034914

104AA-0082-16/21

SPRIEDUMS

Rīgā, 2016.gada 14.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese S.Gļazere

tiesneses B.Būmeistere un L.Šteinerte

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, sakarā ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes iesniegto apelācijas sūdzību par Ogres rajona tiesas 2015.gada 18.septembra spriedumu.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem un administratīvās lietas materiāliem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

k o n s t a t ē j a,

2014.gada 7.oktobrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors V.Maļinovskis sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF343976, kurā konstatēts, ka 2014.gada 7.oktobrī plkst.21:58 Rīgā G. S. , personas kods , pa Maskavas ielu no Plostu ielas puses Ikšķiles ielas virzienā vadīja automašīnu TOYOTA LAND CRUISER ar Lietuvā reģistrētu valsts numuru , kurai nav noteiktā kārtībā izņemta atļauja piedalīties ceļu satiksmē Latvijas valsts teritorijā.

Ir pārkāpta Ceļu satiksmes likuma 9.panta ceturtā daļa, atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.²⁵ panta desmitajā daļā. Par pārkāpumu G.S. uzlikts naudas sods 85,00 euro apmērā.

Par 2014.gada 7.oktobrī sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF343976 G.S. iesniedza sūdzību Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas birojam.

Izskatot G.S. sūdzību par uzlikto sodu, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks ar 2014.gada 19.novembra lēmumu Nr.2565 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora V.Maļinovska lēmumu par G.S. uzlikto sodu atstāja negrozītu, bet sūdzību noraidīja.

Par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2014.gada 19.novembra lēmumu Nr.2565 G.S. iesniedza sūdzību tiesā, lūdzot lēmumu atcelt uz izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Ar Ogres rajona tiesas 2015.gada 18.septembra spriedumu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 19.novembra lēmums Nr.2565 atcelts un izbeigta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā par G. S. saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas APK149.²⁵ panta desmitajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Spriedumā secināts, ka lietā nav strīda, ka atļauja piedalīties satiksmē Latvijas teritorijā ar transportlīdzekli TOYOTA LAND CRUISER ar Lietuvā reģistrētu valsts numuru G.S. izsniegta un ir derīga no 2014.gada 28.janvāra līdz

2017.gada 27.janvārim. Iestāde uzskatīja, ka G.S. [redacted] bija nepieciešams arī deklarēt konkrētā transportlīdzekļa izmantošanas laiku Latvijā. Nav strīda, ka G.S. [redacted] to nav darījis.

Ministru kabineta 2009.gada 24.novembra noteikumu Nr.1341 „Kārtība, kādā piešķir un anulē atļauju piedalīties ceļu satiksmē ar ārvalstīs pastāvīgi reģistrētu vieglo automobili” (turpmāk tekstā - MK noteikumi) 3.punkts noteic, ka atļauja nav nepieciešama Ceļu satiksmes likuma 9.panta piektās daļas 1.un 2.punktā minētajā gadījumā, bet 1.punktā minētajā gadījumā tiesības piedalīties ceļu satiksmē ir ne ilgāk kā 92 dienas gada laikā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 9.panta piektās daļas 1.punktu Latvijas teritorijā var vadīt ārvalstīs pastāvīgi reģistrētu vieglo automobili persona, kas vada vieglo automobili, ko iznomājis (izīrējis) ārvalstīs reģistrēts uzņēmējdarbības veicējs, kas nodarbojas ar autoiznomāšanu (autoizīrēšanu), un to transportlīdzekļa vadītājs apliecina ar transportlīdzekļa nomas (īres) līgumu un ārvalstīs izdotu transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību, kurā kā īpašnieks (turētājs, valdītājs) norādīts transportlīdzekļa iznomātājs (izīrētājs).

Tiesa secināja, ka no konkrētās lietas materiāliem neizriet, ka G.S. [redacted] 2014.gada 7.oktobrī vadītais transportlīdzeklis TOYOTA LAND CRUISER būtu izīrēts no ārvalstīs (Lietuvā) reģistrēta uzņēmējdarbības veicēja, kas nodarbojas ar autoiznomāšanu (autoizīrēšanu).

Tiesa norādīja, ka Latvijas APK 149.²⁵panta desmitajā daļā paredzēta atbildība par tāda vieglā automobiļa izmantošanu ceļu satiksmē, kurš reģistrēts ārvalstīs un kura izmantošanai Latvijā nepieciešama atļauja, bet atļauja normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav saņemta.

Tiesa atzina, ka G.S. [redacted] rīcībā, 2014.gada 7.oktobrī vadot transportlīdzekli TOYOTA LAND CRUISER ar Lietuvā reģistrētu valsts numuru [redacted], nav saskatāms Latvijas APK 149.²⁵ panta desmitajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvs, un, ņemot vērā Latvijas APK 239.panta 1.punktā noteikto, secināja, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 19.novembra lēmums Nr.2565 atzīstams par nepamatotu un ir atceļams.

Par pirmās instances tiesas spriedumu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Sūdzību un iesniegumu izskatīšanas nodaļas inspektore B.Dedele iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu.

Iestāde nepiekrīt tiesas norādītajam, ka G.S. [redacted] nebija nepieciešams deklarēt konkrētā transportlīdzekļa izmantošanas laiku Latvijā.

Sūdzībā citē Ceļu satiksmes likuma 9.panta ceturtās, piektās un sestās daļas normas, un norāda, ka no lietas materiāliem izriet, ka G.S. [redacted] piedalījās ceļu satiksmē Latvijas teritorijā ar transportlīdzekli, kas pieder viņa darba devējam, t.i. UAB “[redacted]”, līdz ar to uz viņu ir attiecināms Ceļu satiksmes likuma 9.panta piektās daļas 3.punkts.

MK noteikumu 4.punkts nosaka, ka atļauju Ceļu satiksmes likuma 9.panta piektās daļas 3., 4., 6. un 7.punktā minētajā gadījumā piešķir uz trim gadiem, ja personas uzrādītajos dokumentos, kas saskaņā ar šo noteikumu 9.punktu pamato atļaujas piešķiršanu, nav noteikts īsāks termiņš. Ja personai ir pamatojums šajā punktā minētajos gadījumos atļauju saņemt atkārtoti, to piešķir šajos noteikumos noteiktajā kārtībā.

MK noteikumu 4.1.punkts nosaka, ka šo noteikumu 4. punktā minētā atļauja dod tiesības piedalīties ceļu satiksmē ne ilgāk kā 92 dienas gada laikā. Persona, kurai piešķirta atļauja, laikposmu, kad vieglais transportlīdzeklis tiks izmantots ceļu satiksmē Latvijā, norāda transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā šo noteikumu 6. punktā minētajā kārtībā.

MK noteikumu 6.punkts nosaka, ka vieglā automobiļa īpašnieks vai viņa pilnvarotā persona atļauju un dienas, kad vieglais transportlīdzeklis tiks izmantots ceļu satiksmē Latvijā, var pieteikt elektroniski direkcijas mājaslapā internetā (www.csdd.lv) vai personīgi jebkurā direkcijas nodaļā, un par to tiek izdarīta atzīme transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

Norāda, ka pēc Ceļu satiksmes drošības direkcijas datu bāzē esošās informācijas, atļauja piedalīties satiksmē Latvijas teritorijā ar transportlīdzekli Toyota Land Cruiser, Lietuvas valsts reģistrācijas numurs [redacted], G.S [redacted] izsniegta un ir derīga no 2014.gada 28.janvāra līdz 2017.gada 27.janvārim un tā izmantošana nav deklarēta. Līdz ar to 2014.gada 7.oktobrī plkst. 21:58 t.i., pārkāpuma fiksēšanas laikā, CSDD nebija pieteikts laikposms, kad G.S [redacted] iznomātais (izīrētais) vieglais transportlīdzeklis tiks izmantots ceļu satiksmē Latvijā.

Iestādes ieskatā tiesa spriedumā ir nepareizi vērtējusi faktus, līdz ar to nonākusi pie nepamatotiem secinājumiem, kā rezultātā par administratīvo pārkāpumu pie atbildības saukto personu ir atbrīvojusi no administratīvās atbildības. Līdz ar šādu spriedumu tiesa ir atļāvusi G.S [redacted] turpināt pārkāpt likumdošanas prasības.

Lietā saņemti G.S [redacted] rakstveida paskaidrojumi, kuros lūgts pilnībā noraidīt Valsts policijas apelācijas sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā un atstāt negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu.

Norāda, ka Latvijas APK 149.²⁵panta desmitajā daļā atbildība ir paredzēta par “Par tāda vieglā automobiļa izmantošanu ceļu satiksmē, kurš reģistrēts ārvalstīs un kura izmantošanai Latvijā nepieciešama atļauja, bet atļauja normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav saņemta”.

Lietā nav strīda, ka viņš ir saņēmis attiecīgu atļauju no 2014.gada 28.janvāra līdz 2017.gada 27.janvārim. Līdz ar to nevar attiecināt Latvijas APK 149.²⁵panta desmito daļu un saskaņā ar to sodīt. Policijai ir iebildumi, ka viņš transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā nav norādījis laikposmu, kad vieglais transportlīdzeklis tiks izmantots ceļu satiksmē Latvijā. Tomēr uz šo gadījumu Latvijas APK149.²⁵panta desmitā daļa vairs neattiecas. Tāpat pilnībā nepiekrīt Valsts policijas sūdzībai un viņam piemērotajam sodam turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Viņam kā Latvijas rezidentam, kurš ir Lietuvā reģistrēta un rezidējoša uzņēmuma “[redacted]” UAB darbinieks, tika nodrošināts “[redacted]” UAB īpašumā esošais strīdus - transportlīdzeklis, kuru izmantoja, lai varētu pildīt savus tiešos darba pienākumus gan Latvijā, gan Lietuvā. Tātad konkrētais transportlīdzeklis tiek pastāvīgi izmantots divās valstīs. Tāpat minēto transportlīdzekli izmanto, lai varētu nokļūt no savām mājām Latvijā uz darbu Lietuvā un otrādi.

“[redacted]” UAB nav pastāvīgās pārstāvniecības Latvijā, līdz ar to saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma (turpmāk - CSL) 10.panta (2¹)daļas regulējumu, “[redacted]” UAB savu transportlīdzekli var pierēģistrēt Latvijā tikai uz laiku līdz sešiem mēnešiem.

Eiropas Savienības tiesa savā 2003.gada 02.oktobra spriedumā lietā C-232/01 ir izskatījusi līdzīgu gadījumu, kad Beļģijas pilsonis tika sodīts par to, ka tas pa Beļģiju pārvietojās ar transportlīdzekli, kas reģistrēts Luksemburgā, un kuru tam nodrošinājis tā darba devējs. Tiesa nosprieda, ka Beļģijas tiesiskais regulējums ir pretrunā ar darba ņēmēju brīvas pārvietošanās pamatprincipu, kas nekādi nav attaisnojams. Rezultātā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 39.pants (Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk - LESD) 45.pants) nepieļauj šādu Beļģijas tiesisko regulējumu. Līdz ar to arī Latvijā pastāvošais tiesiskais regulējums, kurš ierobežo ārvalstīs (t.sk. citā ES dalībvalstī) reģistrētu transportlīdzekļu izmantošanu Latvijas teritorijā, ir pretrunā ar fundamentālo darba ņēmēju brīvas pārvietošanās pamatprincipu, kuru garantē LESD 45.pants. Norāda, ka starptautiskās tiesību normas, kurām valsts ir pievienojusies, ir ar augstāku juridisko spēku, nekā nacionālās.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus un ievērojot Latvijas APK 289.²⁰panta pirmās daļas nosacījumus, tiesas kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas APK 289.²¹panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā.

Tiesas kolēģija izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet Ogres rajona tiesas 2015.gada 18.septembra spriedums atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.²¹panta un 289.²²panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a” nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Tiesas kolēģija atzīst, ka Ogres rajona tiesas tiesnese ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pamatoti atzinusi, ka G.S. [redacted] rīcībā, 2014.gada 7.oktobrī vadot transportlīdzekli TOYOTA LAND CRUISER ar Lietuvā reģistrētu valsts numuru [redacted], nav saskatāms Latvijas APK 149.²⁵panta desmitajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvs un ievērojot Latvijas APK 239.panta 1.punktā noteikto, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 19.novembra lēmums Nr.2565 ir atceļams.

Jo lietā nav strīda par to, ka atļauja piedalīties satiksmē Latvijas teritorijā ar transportlīdzekli Toyota Land Cruiser, Lietuvas valsts reģistrācijas numurs [redacted], G.S. [redacted] izsniegta un ir derīga no 2014.gada 28.janvāra līdz 2017.gada 27.janvārim.

Tiesas kolēģija pievienojas Ogres rajona tiesas sprieduma motivācijai un atbilstoši Latvijas APK 289.¹³panta trešajai daļai izvērstāks argumentu izklāsts netiek sniegts.

Tiesas kolēģija secina, ka vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā sūdzības iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 149.²⁵panta desmitajā daļā, nav pierādīta.

Ņemot vērā augstāk norādīto, tiesas kolēģija atzīst, ka tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots, līdz ar to apelācijas sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.¹²panta otrās daļas 1.punktu, 289.²¹pantu, 289.²²pantu, Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Ogres rajona tiesas 2015.gada 18.septembra spriedumu atstāt negrozītu, bet Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese	/personiskais paraksts/	S.Gļazere
Tiesnese	/personiskais paraksts/	L.Šteinerte
Tiesnese	/personiskais paraksts/	B.Būmeistere

NORAKSTS PAREIZS.

Rīgas apgabaltiesas
Krimināllietu tiesas kolēģijas tiesnese
Rīgā, 2016.gada 14.janvārī

S.Gļazere